

REVISTA

El quart d'hora de Granollers

El nom d'un carrer

Llegit pel seu autor des del micròfon de Ràdio Associació de Catalunya.

Sempre que passo, avui encara, per l'ample i ja vell carrer de Girona de la nostra ciutat, que modernament ostenta el nom del celebèrrim pintor català Santiago Rusiñol, em recorda que ja en l'any 1922 vaig publicar, en el nostre setmanari LA GRALLA, un plany de que justament el seu primer carrer a mà dreta, carrer que en aquella època encara no s'hi havia bastit cap edificació, vingués anomenat amb el cognom d'un il·lustre granollerí del segle XVIe: *Bruniquer*. I, tot planyent-me de que els nostres governants del segle XIXe bategessin amb el seu nom un carrer que podríem dir-ne non-nat, explicava la vida i activitats d'*Esteve Gilabert i Bruniquer*, *Escrivà Racional* i més tard *Síndic* de la ciutat de Barcelona. I com que malgrat aquell plany encara en l'actualitat el dit insignificant carrer, continua duent el nom gloriós de Bruniquer, aprofito el nostre quart d'hora granollerí per a reproduir esquemàticament les notes biogràfiques publicades, per tal que els meus conciutadans es donin compte que el nom del nostre fill il·lustre mereix una veneració i un lloc més preeminents en la Ciutat.

En efecte, Esteve Gilabert Bruniquer, nasqué a Granollers el 29 de juliol del 1561. Els seus pares, Grau Bruniquer i Eulàlia Riera d'Olzinelles, s'eren establerts a Granollers de mercaders a mitjans del segle XVe oriunds del mas Bruniquer de Villalba de Cardedeu.

Eren també ascendents seus, Jaume Bruniquer, Notari públic de Barcelona i els famosos marins Pere i Ramon Bruniquer, ambdós al servei del Duc de Borbó, quan la campanya de Provença en ajut del Rei Lluís.

La infantesa de Bruniquer la passà a Granollers i quan es decidí a cursar la carrera de Notari, la família es traslladà a Barcelona. Acabada la carrera, es casà amb Anna Calopa, filla de Pau Calopa, Notari també de Barcelona, entrant al servei de la Ciutat com ajudant de l'Escrivà major a 27 de novembre del 1597. En l'any 1603, ascendí a *Escrivà Racional*, encarregant-se de portar el Dietari de la Ciutat, i en 1608 és nomenat Síndic, substituïnt al difunt Joan Sala.

Des d'aquest moment comença la catalogació dels llibres i documents referents a capbreus, apoques, definicions de censals,

dietaris i demés i en 1610 havia ja redactada la «Rúbrica de privilegis de la Ciutat de Barcelona».

Continuant els seus treballs i escorcolls, en 1614 feia entrega al Consell de Cent d'altra «Rúbrica d'ordinacions», «Sentències» i «Rúbrica del Ceremonial dels Consellers i antigüetats».

També redacta, en anys subsegüents (1629) junt amb altres personalitats, les «Ordinacions de la Universitat i Estudi general de Barcelona».

Per tals obres i tots els treballs efectuats, el Consell de Cent, en sessió solemne, tinguda en 3 de juliol del 1616, atorga a Bruniquer un expressiu vot de gràcies i una retribució de 500 lliures i publica la important obra «Relació sumaria de l'antigua fundació i cristianisme de la Ciutat de Barcelona i dels antics magistrats i i govern dels magnífics Consellers i altres coses de honor i bellesa de la dita Ciutat». Per fi, encara publica les obres «Advertències i Consells» «Apologia de Barcelona» i «Rúbrica de privilegis reials», aquestes dues darreres en llengua llatina.

Bruniquer morí el 26 de maig del 1641. La Ciutat portà dol durant tres dies, fent-li dir 25 misses de Rèquiem. Fou enterrat en una tomba dels claustres de la Catedral barcelonina.

Granollerins! Autoritats! Després de tot l'explicat, l'il·lustre granollerí no es mereix que la ciutat l'honorí, traslladant el seu nom a altra avinguda, carrer o plaça de la població?

Tants com n'hi ha de mediocres!

ALFRED CANAL

SASTRERIA MODEL

Dr Robert, 30 - Granollers - Telèfon 268

L'aliment n.º 1: Cacaolat

MANANTIAL DE VITAMINES

Cacaolat
NUDREIX MOLT
COSTA POC

ALIMENT EXQUISIT

L'ENGLANTINA DELS JOCS FLORALS DE BARCELONA

Poblet

Rèplica

*Les portes que esbotzava una embranzida
has de sentir-les damunt tu mateix,
poble que de les ales de la vida
te'n feies el teu càstig i el teu feix.*

*Passà l'embriaguesa de la fúria
i l'estupor del temps et fa retret,
amb miserables deixes, de la incúria
anònima del temple que has desfet.*

*Dels murs que has profanat no desanuja
els greuges de les màscares del fum,
ni una incansable pietat de pluja,
ni un invencible do clement de llum.*

*Caldrà que tu mateix refacis ara
el camí del retorn i del teu dol
neixi al doble batent que t'acaparà
gest d'abraçada amb amplitud de vol.*

*Caldran hiverns de pacient espera,
perquè revingui el vell costum de l'or
primavera: que es torni una filera
la colla irada i es concertí el cor*

*amb la campana nova del silenci
que ha musicat el plany del teu oblit
i l'harmonia clara recomenci
que es desfèu en renecs dins del brogit.*

*Caldrà que l'eixorquia del maligne,
obsessió enfebrada dels matolls,
sigui vençuda pel conreu benigne
que rega la fontana de tres dolls.*

*Fe i Esperança i Caritat ressoni
l'aigua fecunda amb triple devessall
i esborri amb aquest triple testimoni
l'horror d'uns bots amb ròssec de cascall.*

*Saltà de Pau la testa tres vegades
i brollaren les fonts de tres virtuts;
a llur empar són reconciliades
les generacions de nou-vinguts.*

*M'escau, oh poble, ser ta veu i plau-me
que aquell que passa de dos pams tothom
escolti dir-li:—En el perdó, Rei Jaume,
ton poble i tu heu retrobat el nom.*

*I aquests que tornen a la teva vora
la visió refan del teu enllà
aconhortats que la mirada plora
de la represa del recomençar.*

*Ben aviat en altres nits serenes,
la teva terra esguardaràs i si
t'abelleix el repòs damunt les penes
del perdó dels teus fills podràs dormir.*

*I el rossinyol, poeta del teu poble
que sense tu llanguí de fam i set
ara que el sap a casa en pau, més noble
cantarà la lloança de Poblet.*

J. M. LOPEZ PICÓ